

Okolnost, že pachtýř sám na pachtované usedlosti nehospodaří, není důvodem pro zamítnutí návrhu na úpravu pachtovného podle § 7 vl. nař. Tímto ustanovením se nepožaduje, by pachtovaná půda činila aspoň čtvrtinu výměry zemědělských pozemků, na nichž pachtýř hospodaří.

(Rozh. ze dne 3. května 1934, R I 237/34.)

Návrh pachtýřů na úpravu pachtovného podle § 7 vládního nařízení ze dne 29. července 1933, čís. 164 sb. z. a n., oba nižší soudy zamítly.

Nejvyšší soud zrušil usnesení obou nižších soudů a vrátil věc soudu první stolice, by o ní dále jednal a znovu rozhodl. V otázkách, o něž tu jde, uvedl v

#### důvodech:

Neodpovídá spisům a proto ani zákonu důvod, pro který nižší soudy nárok dovolacích rekurentů zamítly, že totiž úmluva o pachtovním byla po 1. říjnu 1932 změněna a že nejde o úpravu pachtovného před uvedeným dnem ujednaného. Dodatkem ze dne 11. května 1933, o kterém mají nižší soudy za to, že jím bylo pachtovné ujednané ve smlouvě ze dne 25. října 1930 změněno, byla pachtovní smlouva jen doplněna povolením podpachtu a tím, že se dovolací rekurenti vzdali úpravy pachtovného pro příště. Jinak, jak v dodatku je zdůrazněno, se na pachtovní smlouvě ze dne 25. října 1930 nic nezměnilo a zejména ujednané pachtovné co do výše a způsobu jeho výpočtu změny nedoznalo. Jde tudíž o úpravu pachtovného před 1. říjnem 1932 ujednaného a uvedený důvod zamítnutí nároku nelze srovnati se spisy.

Přisvědčiti jest rekursnímu soudu, že okolnost, že dovolací rekurenti sami na pachtované usedlosti nehospodaří, není podle § 7 nař. 164/33 důvodem pro zamítnutí návrhu na úpravu pachtovného, a dodatí jest, že se v řečeném paragrafu nepožaduje, by pachtovaná půda činila aspoň čtvrtinu výměry zemědělských pozemků, na nichž pachtýř hospodaří.

#### Čís. 13498.

Vyrovnačí řád ze dne 27. března 1931, čís. 64 sb. z. a n.

Vyrovnačí správce jest oprávněn k rekursu proti usnesení povolujícímu exekuci na movité věci vyrovnačího dlužníka.

Ustanovení § 12 vyr. ř. brání nejen výkonu, nýbrž i povolení exekuce.

Tím, že exekuční soud zrušil k rekursu vyrovnačího správce před rozhodnutím rekursního soudu exekuci podle § 39 čís. 2 ex. ř., nestal se rekurs bezpředmětným.

(Rozh. ze dne 3. května 1934, R I 402/34.)

O jmění dlužníka bylo usnesením ze dne 15. září 1933 zahájeno vyrovnačí řízení, jež bylo skončeno usnesením ze dne 9. února 1934.

Usnesením ze dne 10. listopadu 1933 povolil soud první stolice k vydobytí peněžité pohledávky exekuci na dlužníkovy svršky. Rekursní soud exekuční návrh zamítl. Důvody: Ve smyslu § 12 vyr. ř. nelze po zahájení vyrovnacího řízení na dlužníkových věcech nebo právech pro pohledávky, které nemají přednostního práva, nabytí soudcovského práva zástavního nebo uspokojovacího.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

### Důvody:

Jest bezpodstatným; uvádí-li napadené usnesení v hlavě, že rekurs podala povinná strana, ač tak učinil vyrovnací správce ve vyrovnacím řízení povinné strany, an jest oprávněn k rekursu proti usnesení povolujícímu exekuci na movité věci dlužníka, jak vysloveno bylo v rozhodnutí čí. 3688 sb. n. s., jež ani novým vyrovnacím řádem nedoznalo změny. Rekurs vyrovnacího správce nebyl zbytečný, i když výkon zabavení ze dne 27. ledna 1934 byl sám o sobě podle § 12 vyr. ř. nicotný, neboť účastník nicotným úkonem dotčený má právo, by nicotný úkon byl odstraněn a shlazen. Rovněž není správný názor dovolací rekurentky, že § 12 vyr. ř. nebrání povolení exekuce, nýbrž jen nabytí soudcovského práva zástavního, jehož se pouhým povolením exekuce nenabývá (§ 256 ex. ř.); neboť soudcovská usnesení o povolení exekuce zavdávají podnět k zakročení výkonného orgánu vlastního soudu a v předání usnesení doručnému a exekučnímu oddělení jest podle § 160 jedn. ř. již příkaz a zmocnění ku provedení exekučního výkonu, jenž musí býti pravidelně proveden podle § 379 jedn. ř. bez prodlení. Má proto postižený účastník právo zameziti výkon, jenž podle § 12 vyr. ř. jest nepřípustný, a § 12 vyr. ř. jest vykládati v souvislosti s § 39 čí. 2 ex. ř., z něhož plyne, že nejen výkon, nýbrž i exekuce sama jest nepřípustná. Stačil ovšem návrh na zrušení exekuce podle § 39 čí. 2 ex. ř. Avšak má-li oprávněný více právních prostředků k dosažení cíle, má na výběr, kterého z nich chce použiti, a nelze mu vytýkati, použil-li tohoto a nikoliv onoho. Exekuční soud ovšem zrušil k rekursu vyrovnacího správce před rozhodnutím rekursního soudu exekuci podle § 39 čí. 2 ex. ř., tím se však nestal rekurs bezpředmětný, ano tím nebylo usnesení o povolení exekuce odstraněno, nýbrž exekuce na základě povolujícího usnesení zrušena, povolení exekuce bylo tedy předpokladem zrušení exekuce a mimo to vyhradilo usnesení zrušující exekuci rozhodnutí o útratách rekursnímu soudu.

### Čís. 13499.

**Pojišťovací smlouva.**

**Právní povaha spolupojištění (kolektivního pojištění).**

**Právní postavení t. zv. vedoucí pojišťovny.**

(Rozh. ze dne 3. května 1934, Rv I 1783/32.)

Žalující pojišťovna R. spolu s pojišťovnou M. uzavřela s firmou Sch. kolektivní pojišťovací smlouvu proti škodě. Firma Sch. se zavázala